

Vransko. Pa Presečnik ni bil, da bi iskal protekcije in se klanjal.

Občinstvo se je rado zatekalo k njemu in povsod je pomagal, kjer je mogel. Imel je globok čut za pravico in poštenost ter dobro srce. Ni jedna stranka se ni nikdar pritožila čez njega. Bil je vesten in nadarjen notar, priljubljen družabnik in neizmerno blaga duša.

Kako priljubljen je bil v vranskem okraju, je pričal njegov pogreb. V četrtek dne 18. februarja 1926 so njegovo truplo blagoslovili in ga nato ob asistenci Sokola, gasilcev in številnega občinstva in zastopnikov uradov prenesli na pokopališče. Tu je zapelo pevsko društvo »Vranska vila« pokojnemu v zadnje slovo dve žalostinki, nakar so gasilci krsto z zemeljskimi ostanki naložili na voz in odpeljali v spremstvu Sokola na konjih v njegov rojstni kraj, kjer so ga položili k večnemu počitku. V slovo mu je spregovoril še zadnje besede tovariš Košerina, notar v Gornjem gradu.

Zemlja je vzela njegovo truplo, duh njegov pa bo ostal. Počivaj sladko, dragi prijatelj, v tako ljubljeni domači zemlji in na svidenje nad zvezdami!

Naj bo ohranjen odličnemu možu lep spomin.

Drobne vesti.

Smrt. Dne 24. februarja 1926 je v Schwanenstadtu v 65. letu starosti umrl notar Vilibald S w o b o d a. Rojen 1861. v Ptuju je bil leta 1896 imenovan za notarja v Konjicah, kjer je ostal do svoje odslovitve leta 1919. Bil je izrazito nemškega mišljenja.

Malo zgodovine. Dne 29. januarja letos je čil in zdrav dopolnil v Senčurju pri Kranju bivajoči konz. svetnik goriške nadškofije Blazij Grčar svojo osemdesetletnico. Ob tej priliki je priobčil Jože Jagodić v »Slovencu« št. 23/1926 njegov življenjepis, kjer med drugim tudi omenja dobesedno: »Bolelo ga je tudi, ko je videl, da se pri uradovanju in poslovanju po uradih ne upošteva ali noče upoštevati jezik slovenskega kmeta. Zato je bila posebne važnosti peticija na justično ministrstvo dne 10. februarja 1886, ki je zahtevala ustanovitev slovenskega notarijata v Gorici. Ministrstvo je zahtevi ugodilo in ustanovilo v Gorici četrto mesto notarja s slovenskim poslovnim jezikom. Prišel je na to mesto beležnik Josip Kavčič iz Komna. Principijelno je beležil slovensko, zato je bil njegov urad kar oblegan od strank. To je vplivalo na druge notarje,

da so tudi začeli uradovati slovensko. Posledica se je kmalu pokazala tudi pri sodiščih in drugih uradih. Prej so se uradi izgovarjali, da poslujejo popolnoma pravilno v jeziku, v katerem prihajajo vloge. Ko pa so začele prihajati vloge v slovenskem jeziku, so sodišča, davčni in drugi uradi začeli res pravično poslovati v jeziku vlog. In začetek je bil storjen s slovenskim notarijatom. — Naj prejme jubilar tudi od slovenskega notarijata k svoji osemdesetletnici najlepše čestitke z zahvalo za njegov trud in z željo, da ostane zdrav še mnoga leta.

Kazensko takso je izterjati izvršilnim potom šele po pravnomočnosti odločbe. Generalna direkcija posrednih davkov je izdala z razpisom od 18. julija 1925, št. 49.084, nastopno pojasnilo: Generalna direkcija posrednih davkov je zaznala, da nekatere finansijske oblasti kljub izdanim pojasnilom zahtevajo izvršilnim potom plačilo kazenske takse radi taksnih pregreškov poedinih strank, če tudi odločbe o teh pregreških še niso postale izvršljive. — Dasi je ta postopek nepravilen in nezakonit, ker se odločba ne utegne in ne sme izvršiti prej, dokler ne postane izvršljiva, generalna direkcija posrednih davkov ponovno opozarja in odreja, da se plačilo kazenske takse po odločbah o taksnih pregreških ne izvrši prej, dokler ne postanejo te odločbe izvršljive. Protivno postopanje so bo kaznovali najstrožje po zakonu o taksah in tudi disciplinsko.

Po tar. post. 138 t. z. plačana taksa se ne povrne, če se predlogu ne ugodi. Franc Orožim, posestnik v Lačjivasi, je predlagal vknjižbo zastavne pravice za varnost posojila 3750 Din s pr. Predlog je kolkoval s kolkom za 53 Din. Zemljiškoknjižni sodnik je predlog zavrnil iz formalnega razloga, ker se je predlagatelj na predlogu podpisal napačno z »Orožen«, mesto pravilno kakor na dolžnem pismu z »Orožim«. Vsled tega je vložila stranka nov predlog s podpisom »Orožim« in kolkovala zopet s takso za 53 Din. Nato je vložila prošnjo za povračilo takse za 53 Din od prvega zavrjenega predloga. — Generalna direkcija posrednih davkov v Beogradu je z odločbo od 31. decembra 1924, št. 44.333, odločila, da je prošnjo zavrniti, ker se taksa iz tar. post. 138 t. z. plača samo za zahtevano zavarovanje, ne oziraje se na to, ali je zadevnemu predlogu ugodeno ali ne.

Vprašanje notarjem! 1. Žena A izstavi svojemu možu Bju menico za Din 100.000. 2. Slep A izstavi Bju menico za Din 100.000. — Kaj in kako je napraviti, da bosta menici veljavni? — Prosiyo se vsi notarji, da pošljejo na urednika svoja mnenja s formularji zadevnih zapisov.

Drugi natis zakona o taksah in pristojbinah z abecednim seznamom ter s pojasnili in navodili, ki jih je izdala k posameznim tarifnim postavkam in členom zakona o taksah generalna direkcija posrednih davkov v Beogradu, je izšel pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani. V tem natisu omenjena pojasnila in navodila so bila objavljena v »Finansijski Službi« in jih je zbral in razporedil dr. Fran Stegenšek, uradnik pri delegaciji ministrstva financ v Ljubljani. Abecedni seznam je izpopolnjen z »Dodatkom«.